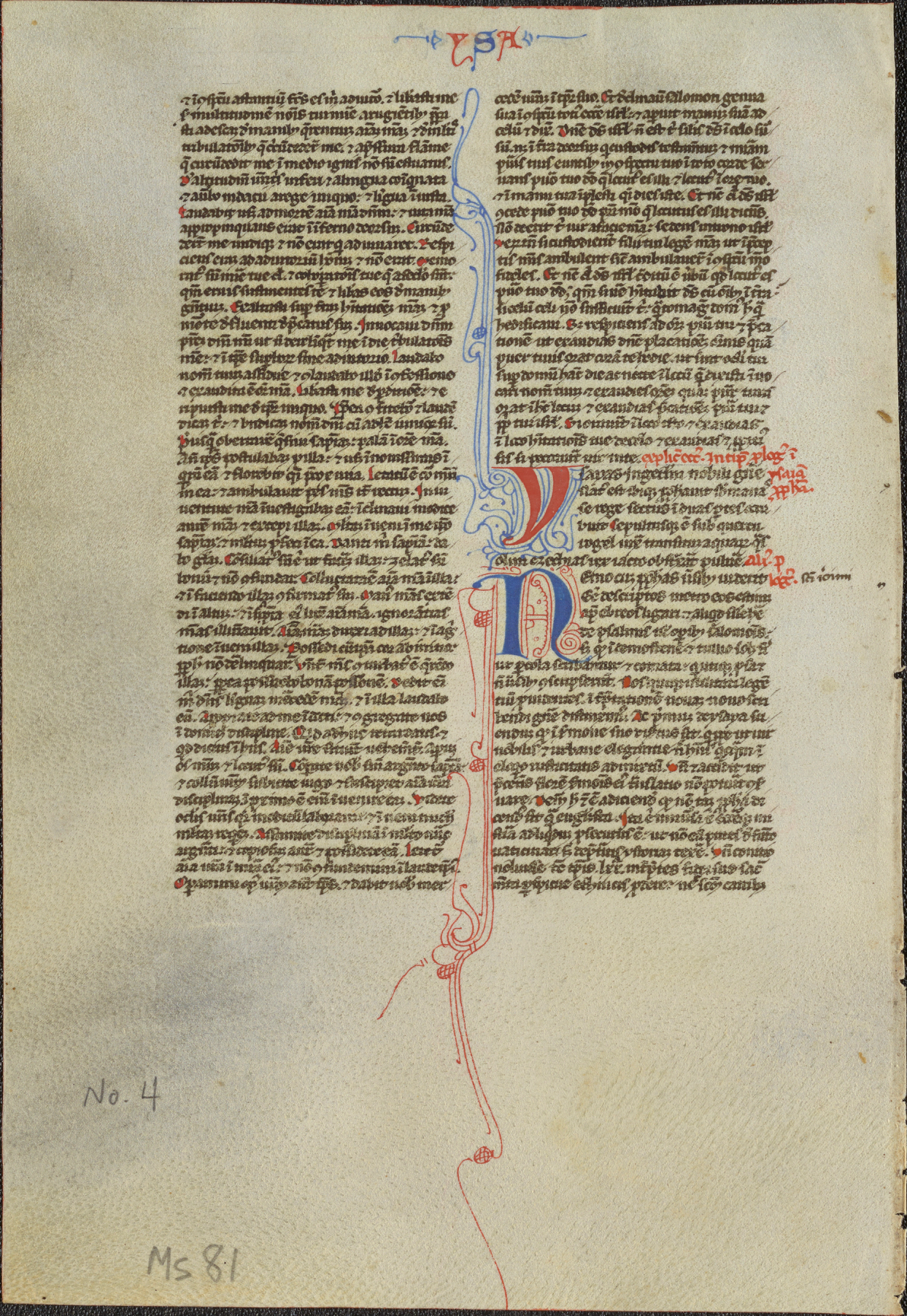

No. 4

Ms 81

sic rapsacen et sustulit manum suam contra illos. Et extulit manum suam in Sion et superbus factus est in potentia sua. Tunc mota sunt corda et manus ipsorum et doluerunt quasi parturientes mulieres. Et invocaverunt Dominum misericordem et expandentes manus extulerunt ad celum. Et sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum. Non est commemoratus peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis, sed purgavit illos in manu Ysaye sancti prophete. Deiecit castra Assyriorum et contrivit illos angelus Domini. Nam fecit Ezechias quod placuit Deo, et fortiter ivit in via David patris sui, quam mandaverat illi Ysayas propheta magnus et fidelis in conspectu Dei. In diebus ipsius retro rediit sol, et addidit regi vitam. Spiritu magno vidit ultima, et consolatus est lugentes in Syon usque in sempiternum. Ostendit futura et abscondita antequam evenirent.

XLIX

Memoria Iosie in compositionem odoris facta opus pigmentarii. In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, et ut musica in convivio vini. Ipse est directus divinitus in penitentiam gentis, et tulit abominationes impietatis. Et gubernavit ad Dominum cor ipsius, et in diebus peccatorum corroboravit pietatem. Preter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt. Nam reliquerunt legem Altissimi reges Iuda, et contempserunt timorem Dei. Dederunt enim regnum suum aliis, et gloriam suam alienigene genti. Incenderunt electam sanctitatis civitatem, et desertas fecerunt vias eius in manu Ieremie. Nam male tractaverunt illum, qui a ventre matris consecratus est propheta, evertere et eruere et perdere et iterum edificare et renovare. Ezechiel qui vidit conspectum glorie, quam ostendit illi in curru cherubin. Nam commemoratus est inimicorum in imbre, benefacere illis qui ostenderunt rectas vias. Et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo, nam corroboraverunt Iacob, et redemerunt se in fide virtutis. Quomodo amplificemus Zorobabel? nam et ipse quasi signum in dextera manu. Sic et Iesum filium Iosedech, qui in diebus suis edificaverunt domum, et exaltaverunt templum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam. Et Neemias in memoria multi temporis, qui erexit nobis muros eversos, et stare fecit portas et seras, qui erexit domos nostras. Nemo natus est in terra qualis Enoch: nam et ipse receptus est a terra. Neque ut Ioseph, qui natus est homo princeps fratrum, firmamentum gentis, rector fratrum, stabilimentum populi; et ossa ipsius visitata sunt, et post mortem prophetaverunt. Seth et Sem apud homines gloriam adepti sunt, et super omne animal in origine Adam.

L

Symon Onie filius sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, et in diebus suis corroboravit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex edificatio et excelsi parietes templi. In diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, et quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curavit gentem suam et liberavit eam a perditione. Qui prevaluit amplificare civitatem, qui adeptus est gloriam in conversatione gentis, et ingressum domus et atrii amplificavit. Quasi stella matutina in medio nebule, et quasi luna plena in diebus suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas glorie, et quasi flos rosarum in diebus vernis, et quasi lilia que sunt in transitu aque, et quasi thus redolens in diebus estatis. Quasi ignis effulgens et thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliva pullulans et cypressus in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsum stolam glorie et vestiri eum in consummationem virtutis. In ascensu altaris sancti gloriam dedit sanctitatis amictum. In accipiendo autem partes de manu sacerdotum, et ipse stans iuxta aram. Et circa illum corona fratrum, quasi plantatio cedri in monte Libano. Sic circa illum steterunt quasi rami palme, et omnes filii Aaron in gloria sua. Oblatio autem Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israel; et consummatione fungens in ara, amplificare oblationem excelsi regis, porrexit manum suam in libatione, et libavit de sanguine uve. Effudit in fundamento altaris odorem divinum excelso principi. Tunc exclamaverunt filii Aaron, in tubis productilibus sonuerunt, et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram Deo. Tunc omnis populus simul properaverunt, et ceciderunt in faciem super terram adorare Dominum Deum suum, et dare preces omnipotenti Deo excelso. Et amplificaverunt psallentes in vocibus suis, et in magna domo auctus est sonus suavitatis plenus. Et rogavit populus Dominum excelsum in prece, usquequo perfectus est honor Domini, et munus suum perfecerunt. Tunc descendens extulit manus suas in omnem congregationem filiorum Israel, dare gloriam Deo a labiis suis, et in nomine ipsius gloriari. Et iteravit orationem suam, volens ostendere virtutem Dei. Et nunc orate Deum omnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostre, et fecit nobiscum secundum suam misericordiam. Det nobis iocunditatem cordis, et fieri pacem in diebus nostris in Israel per dies sempiternos, credere Israel nobiscum esse Dei misericordiam, ut liberet nos in diebus suis. Duas gentes odit anima mea; tertia autem non est gens quam oderim: qui sedent in monte Seir, et Philistiim, et stultus populus qui habitat in Sichimis. Doctrinam sapientie et discipline scripsit in codice isto Ihesus filius Syrach Ierosolimita, qui renovavit sapientiam de corde suo. Beatus qui in istis versatur bonis; qui ponit illa in corde suo, sapiens erit semper. Si enim hec fecerit, ad omnia valebit, quia lux Dei vestigium eius est.

LI

Oratio Ihesu filii Syrach. Confitebor tibi Domine rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adiutor et protector factus es michi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo lingue inique et a labiis operantium mendacium.